

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd által képviselt I. rendű, dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd által képviselt II. rendű felpereseknek dr. Sipos Béla ügyvéd és dr. dr. Czirmes György ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű, III. rendű, IV. rendű alperesek ellen birtokháborítás megállapítása és ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kiigazítása iránt a Siófoki Városi Bíróságon 6.P.20.356/2008. számon megindított perében a Somogy Megyei Bíróság 2.Pf.21.366/2009/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében, az említett számú másodfokú határozat ellen az alperesek részéről 55. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2010. október 6. napján megtartott tárgyaláson meghozta az alábbi

i t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 2.Pf.21.366/2009/5. számú jogerős ítéletét a felülvizsgálattal érintett részében hatályában fenntartja;

kötelezi a II-IV. rendű alpereseket, hogy - 15 nap alatt - fizessenek meg egyetemlegesen a felpereseknek összesen 37.500 (Harminchétezer-ötszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság döntését a következő tényekre alapította:

A 2673/4. hrsz-ú ingatlan az I. rendű felperes tulajdona, amelyet a II. rendű felperes holtigtartó haszonélvezeti joga terhel. A 2673/1. hrsz-ú ingatlan egymás közt egyenlő arányban a felperesek közös tulajdona, az I. rendű felperes tulajdoni illetőségét a II. rendű felperes özvegyi haszonélvezeti joga terheli. A 2669/2. hrsz-ú ingatlan a II-IV. rendű alperesek tulajdona, a III-IV. rendű alperesek tulajdoni illetőségét a II. rendű alperes özvegyi haszonélvezeti joga terheli. Az egymással szomszédos ingatlanok telekhatára 2005-ben vált vitássá, amikor az alperesek az ingatlanukon lévő pincéjük mellé gépkocsitároló-szint építettek és

ennek betontuskóba ágyazott öt darab vas tartóoszlopát - amelyekre dróthálót erősítettek - a 2673/4. hrsz-ú ingatlanon helyezték el, további nyolc betonoszloppal együtt. Az alperesek további két betonoszlopot pedig a felperesek közös tulajdonában lévő (2673/1. hrsz-ú) ingatlanon helyeztek el.

A 2669/2. hrsz-ú földrészlet 1973-ban telekmegosztással jött létre, területe 554 négyszögöl, azaz 1994 m² volt. Ettől kezdődően a megosztási vázrajz és térkép a „kifli alak” helyett kettős törésvonalú íves, a 2673/4. hrsz-ú ingatlan felé húzódó határvonalat ábrázol. Ehhez képest a felek - és jogelődek - a térképi ábrázolástól eltérően, az íves határvonalat még 1969 előtt, egyező akaratukkal kiegyenesítették. Ennek ingatlan-nyilvántartási átvezetése nem történt meg annak ellenére, hogy az a nyilvántartott területekben is változást okozott. Az egységes ingatlan-nyilvántartás szerkesztése során, 1979-ben új felmérés alapján új térkép készült, a kitűzési vázrajz a kialakult természetbeni állapotot, a két végpont közötti egyenes oldalhatárt tüntette fel. A térképen a 2669/2. hrsz-ú ingatlant az új felmérés szerint ábrázolták, azonban az ingatlan-nyilvántartásban (tulajdoni lapon) tévesen 1994 m²-t jegyezték vissza, azaz a térmértéket az 1973. évi megosztáskori íves határvonalú terület szerint tüntették fel. A körzeti földhivatal 2006. augusztusában - a szomszédos ingatlanokat is érintve -, térkép-terepazonos pontokat keresve ismételten felmérte a vitatott területeket, majd az állapotfelmérést követően a Körzeti Földhivatal a hivatalból indult, megismételt eljárásában a Megyei Földhivatal 68/8/2006. számú helybenhagyó határozatával jogerőre emelkedett 479/2006. számú határozatával az alperesek ingatlanának térmértékét 1994 m²-ről 1800 m²-re helyesbítette; a területkülönbözetet a 2580. hrsz-ú útban számolta el, amelynek területe ezzel 469 m²-re nőtt. A földhivatal ellen indított közigazgatási perben a Megyei Bíróság 5.K.20.211/2008/53. számú jogerős ítéletével a keresetet elutasította, a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárásában hozott Kfv.II.37.152/2009/12. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, megállapítva: a földhivatal felmérési, térképezési hibát nem követett el, a területszámítási hiba javítására jogszerűen került sor.

A jegyző az I. rendű felperes birtokvédelmi kérelmét - amelyben állította, hogy az érvényes ingatlan-nyilvántartási térképi határvonaltól eltérően az alperesek a 2673/4. hrsz-ú ingatlanából bizonyos területet birtokban tartanak és ott oszlopokat helyeztek el - a 1132-11/2006. számú határozatával elutasította.

Az elsőfokú bíróság a felperesek birtokvédelmi kérelmének túlnyomó részben helytadva ítéletével a jegyző határozatát megváltoztatta és kötelezte az alpereseket, hogy 15 nap alatt távolítsák el M. L. igazságügyi földmérő szakértő 17. sorszámu szakértői véleménye 8. számú ábráján található 30-39. számokkal megjelölt betonoszlopokat és betonágyazást, továbbá az ingatlanon elhelyezett öt darab

betontuskóba ágyazott, a gépkocsitároló-színt tartó vasoszlopokat és dróthálót. Eltiltotta az alpereseket a 17. sorszámú szakvélemény 8. ábráján „a”-val megjelölt 78 m²-nyi, valamint a „b”-vel jelölt 32 m²-nyi területet használatától. Ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Egyben elutasította a II-IV. rendű alperesek viszontkeresetét is, amelyben azt kérték, hogy a bíróság a tulajdonukban lévő és az azzal szomszédos I. rendű felperes tulajdonát képező ingatlanok közös határát ábrázoló ingatlan-nyilvántartási térképet igazítsa ki az általuk csatolt mérési vázrajznak, majd az eljárás során pontosítva ezt a kérelmüket dr. K. J. 48. sorszámú szakértői véleménye mellékletét képező 3. számú vázrajznak megfelelően. Hivatkozásuk szerint a jelenlegi ingatlan-nyilvántartási térkép hibája miatt 194 m²-rel kisebb az ingatlanuk az általuk 1969-ben adásvétel jogcímén megszerzett területnél; ingatlanukat gépkocsival a korábbi bejárati útról nem tudják megfelelően megközelíteni. Kérték továbbá annak megállapítását, hogy a földhivatal 25/1987. évi határozatával a 2673/1. hrsz-ú ingatlanhoz csatolt 98 m² nem az ingatlan része.

Az elsőfokú bíróság döntése jogi indokaként a következőkre hivatkozott:

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 62. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak szerint keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés kiigazítását, aki a téves bejegyzés folytán sérelmet szenvedett. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma 265. számú állásfoglalásának II. pontjában foglaltak értelmében, ha az ingatlan tulajdonosa az érvényben lévő ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt határvonalat tartja sérelmesnek, a szomszédos ingatlan tulajdonosa által el nem ismert igényét a bíróság előtt keresettel érvényesítheti. Bírósági döntésnek azonban csak akkor van helye, ha a földhivatali eljárásban a sérelem nem orvosolható, illetve az orvoslását eredménytelenül kísérelték meg. Mindezekből következően az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt határvonal hibás, annak hibája miatt őket olyan sérelem érte, amely a földhivatali eljárásban nem volt orvosolható.

Az elsőfokú bíróság M. L. igazságügyi földmérő szakértő által készített szakvéleményt – mint aggálytalant – ítélezése alapjául elfogadta és ennek alapján állapította azt meg, hogy a hatályos ingatlan-nyilvántartási térkép helyes adatokat tartalmaz, térképezési hiba nem történt. Az alperesek ingatlanának területe, az eredeti területszámítás és nyilvántartás nem volt helyes, figyelembevéve dr. K. J. igazságügyi szakértő és dr. H. K. – az alperesek megbízásából eljáró egyetemi professzor – szakértőtől egybehangzó véleményét. Ezek szerint 1926-tól 1979-ig az ingatlan-nyilvántartás adatai úgy változtak, hogy a perrel érintett három

ingatlan közös mezsgyehatára 1973. évig kifli alakú, 1973. évet követően kettős törtvonalú volt.

A peres felek jogelődei az ívelt telekhatárt kölcsönös megállapodásuk alapján kiegyenesítették, amelynek ingatlan-nyilvántartási átvezetésére nem került sor. A helyesen ábrázolt ingatlan-nyilvántartási térképi telekhatár a peres felek jogelődeinek közös akaratával kialakított művelési határnak felel meg. A határvonal kiegyenesítéséből eredő területcsökkenés felek - a peres felek jogelődeinek - megállapodásán alapult, ezért a térképezés során az alpereseket jogsérelem nem érte. Az alperesek az eljárás során nem bizonyították állításukat, hogy a két ingatlant elválasztó egyenes vonalú természetbeni határvonal az érvényes térképi telekhatártól 3,45 méterre az I. rendű felperes tulajdonában álló 2673/4. hrsz-ú ingatlan irányában húzódott volna bármikor is. A bíróság az alperesek további viszontkeresetét a megállapítási keresetnek a Pp. 123. §-ában írt együttes feltételei hiányában elutasította azzal, hogy tulajdonjog megállapítása, ingatlan-nyilvántartási bejegyzés megváltoztatása iránt megállapítás helyett marasztalási kereset terjeszthető elő.

Az érvényes ingatlan-nyilvántartási térképnek megfelelően a felperesek birtokvédelmi kérelmének helytadva kötelezte az alpereseket az általuk elhelyezett betonoszlopok eltávolítására, a területhasználatról való eltiltás mellett.

A peres felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a per adatai alapján kiegészítette a Megyei Bíróság 5.K.20.211/2008. számú közigazgatási perében kirendelt A. R. igazságügyi földmérő szakértő - az eljárás anyagává tett - véleményében foglaltakkal. E szakvéleményből megállapíthatóan felmérési és térképezési hiba nem történt, a földhivatal a térkép vektoros digitalizálása során észlelt hibát a térképi állapot megváltoztatása nélkül - a jogszabályoknak és a szakmai irányelveknek megfelelően - helyesbítette, a térképi állapot és a tulajdoni, birtoklási állapot meghagyása mellett. A. R. szakvéleménye egyezik M. L., valamint dr. K. J. igazságügyi földmérő szakértők véleményében foglaltakkal atekintetben, hogy az alperesek ingatlanának területéből nem került semmi a felperesek ingatlanához. Dr. K. J. szakértő 48. sorszámú kiegészítő szakvéleményében foglaltak szerint a légi fényképről levett méretek igazolják a helyszínen mért adatok helyességét. A másodfokú bíróság kiegészítette továbbá a tényállást a peres felek és jogelődei 1996. április 28-ai nyilatkozatában foglaltakkal, amelyben a 2673/2. hrsz-ú, a 2669/1. hrsz-ú, valamint a 2669/2. hrsz-ú ingatlanok tulajdonosai és haszonélvezői egyezően akként nyilatkoztak, hogy a Körzeti Földhivatal által 14482/94. szám alatt 1994. augusztus 11-én kiadott térképmásolaton feltüntetett telekhatárok megegyeznek az általuk jelenleg is használt földterület határaival, kijelentették: egymással szemben semmilyen követelésük nincs.

Az így kiegészített tényállás alapján úgy foglalt állást: M. L. szakvéleményét elfogadva az adott esetben a perbeli vitás határvonal természetbeni helye aggálymentesen megállapítható. A szakértő megállapította, hogy az 1996. április 28-ai nyilatkozat szerinti határvonalaknak a perbeli vitás határvonalra tett része azonos a jelenleg érvényes ingatlan-nyilvántartási térképi ábrázolással; a terület a tulajdonosok és jogelődök megállapodásának megfelelően lett kialakítva, ennek következménye a terület mértékének változása.

A jogerős ítélet ellen az alperesek éltek felülvizsgálati kérelemmel, amely elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására, másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult, a viszontkeresetüknek történő helytadás mellett. Hivatkozásuk szerint téves jogi álláspontra helyezkedett a másodfokú bíróság annak kimondásával, hogy az ingatlan-nyilvántartási térképi határvonalat hiba nem terheli. A jogerős ítélet mind eljárási, mind anyagi jogszabályi rendelkezéseket sért, így a Pp. 2. §-ában, Pp. 149. § (1) bekezdésében, Pp. 152. § (2) bekezdésében, Ptk. 192. § (3) bekezdésében, valamint a Pp. 183. § (1) bekezdésében és a Pp. 270. § (2) bekezdésében foglaltakba ütközik, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK 265. számú kollégiumi állásfoglalásának III. pontjában foglaltaktól is eltér. A másodfokú bíróság a tényállást nem derítette fel a szükséges mértékben, a megállapított tényállás iratellenes; a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével megállapított tényálláson alapuló döntés sérti a Pp. 206. §-át, ezért a jogerős ítélet megalapozatlan.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdése és a 275. § (3) bekezdése együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja az anyagi jogi jogszabálysértés vagy az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással bíró eljárási jogszabálysértés megvalósulása.

A Legfelsőbb Bíróságnak abban a kérdésben kellett állástfoglálnia, hogy a másodfokú bíróság a jogszabályok értelmezésével helyesen jutott-e arra a következtetésre, hogy a jelenleg hatályos ingatlan-nyilvántartási térkép hibát nem tartalmaz, az a perbeli ingatlanok közös természetbeni határát helyesen ábrázolja.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Eljárási szabálysértést a

bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg.

Az adott ügyben a másodfokú bíróság - a jogvita elbírálása szempontjából jelentős tényeket és körülményeket - mint bizonyítékokat okszerűen értékelte; döntését a szükséges mértékben megindokolta [Pp. 206. § (1) bekezdés, Pp. 221. § (1) bekezdés]. Nem alapos az alpereseknek az egyéb eljárási szabálysértés megvalósulását állító érvelése sem. Az első- és másodfokú eljárásban ugyanis nem sérültek a Pp. 2. §-ban foglalt eljárási alapelvek. A Pp.-nek az elkülönítésre vonatkozó, a 149. § (1) bekezdésében foglalt szabálya értelmében a bíróság a perben érvényesített egyes követelések elkülönített tárgyalását akkor rendeli el, ha az ügy eldöntése érdekében célszerű. Az elsőfokú bíróság elsődlegesen a viszontkeresetet bírálta el és ez alapján döntött a birtokháborítás tárgyában. Ennek semmilyen akadálya nem volt. Az adott esetben alaptalan a Pp. 213. § (1) bekezdésére, valamint a 152. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésére, mint eljárási szabálysértésre való hivatkozás is.

Az Inytv. jelen eljárásra irányadó 5. § (1) bekezdése értelmében, ha a törvény kivételt nem tesz, a bejegyzett jogok és a feljegyzett tények fennállását hitelesen tanúsítja az ingatlan-nyilvántartás. Ha valamely jogot az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték, illetve ha valamely tényt oda feljegyezték, senki sem hivatkozhat arra, hogy annak fennállásáról nem tudott. Az ingatlan-nyilvántartás nyilvános, hitelesen tanúsítja a feltüntetett adatok, továbbá bejegyzett jogok és tények fennállását. Ha a bejegyzés téves és a földhivatali eljárásban a tévedés nem orvosolható, a bíróságtól kérhető a bejegyzés kiigazítása. Az Inytv. 5. § (6) bekezdése értelmében az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett adatokkal szemben a bizonyítás azt terheli, aki az adatok helyességét, valósággal egyezőségét vitatja. Ha az ingatlan a tulajdoni lapon átvezetett és az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt határvonala alapján külön jogszabály szerint meghatározható területnagysága eltér egymástól, akkor ez utóbbi az irányadó [Inytv. 5. § (7) bekezdés]. A Legfelsőbb Bíróság PK 265. számú állásfoglalásának II. pontjához fűződő indokolás szerint egyértelmű, hogy a szerkesztés nem járhat a tulajdonos vagy más jogosult korábban szerzett jogainak sérelmével.

Az adott esetben az Inytv. 2. § (3) bekezdése, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK 265. számú állásfoglalásának I. pontja szerint a szomszédos földrészletek közötti határvonal helyét a bíróságnak az ingatlan-nyilvántartási térképen ábrázolt határvonalnak megfelelően kell meghatároznia. Mindezek szerint a polgári perben eljáró bíróság jogvédelmet biztosít annak, akit sérelem ért az ingatlan-nyilvántartás térkép téves adata miatt.

A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárásban meghozott határozatával lezárult közigazgatási (földhivatali) eljárást

követően az alpereseket terhelte annak minden kétséget kizáró bizonyítása, hogy az ingatlan-nyilvántartás újraserkesztése során a szomszédos ingatlannal közös határvonal hibásan került átvezetésre, illetőleg feltüntetésre és emiatt őket jogsérelem érte, amely a földhivatali eljárásban nem volt orvosolható.

A per adataiból kitűnően az alperesek a perben kirendelt M. L. és dr. K. J. igazságügyi földmérő szakértők alap és kiegészítő szakértői véleményeire részletes észrevételeket tettek, azok mindegyikére választ is adtak a kirendelt szakértők. Dr. K. J. szakértőt az elsőfokú bíróság az eljárás során tanúként is meghallgatta, aki egyezően M. L. szakértővel, valamint dr. H. K.-nal úgy nyilatkozott: 1926 és 1973 között a telekhatár íves - kifli alakú - volt, majd a 1973. évi megosztással kettős töréspontú határvonal ingatlan-nyilvántartási ábrázolására került sor. A felek azonban közös elhatározásukkal a művelési határt kiegyenesítették, és ehhez képest - amióta az ingatlanok a peres felek tulajdonát képezik - a határ egyenes. Dr. K. J. kiegészítő szakértői véleményei az alpereseknek arra a felvetésre vonatkoztak, hogyan lehetne az 1994 m² területet visszaállítani, így ezek a megállapítások az ügy érdemi elbírálása szempontjából nem irányadóak. M. L. igazságügyi szakértő szakvéleménye alapján azonban megállapítható, hogy az íves határ kiegyenesítése miatt az alperesek tulajdonát képező ingatlan eredeti területszámítása és nyilvántartása sem volt helytálló. A megállapodás alapján módosított telekhatárnak megfelelő területváltozás nem került átvezetésre az ingatlan-nyilvántartáson, ezért a 2669/2. hrsz-ú ingatlan területszámítása 2006 előtt többszörös hibával volt terhelt, az íves határvonal kiegyenesítése minden kitűzés nélkül, a két végpont összeköttetésével történt. A csatolt légi fényképekről készített méretek igazolják a helyszínen mért adatok helyességét, a peres felek közötti vitás határvonal két végpontjának térképi helyzete egymással azonos. A szakvélemények alapján egyértelműen megállapítható, hogy az 1996. április 28-ai megállapodás szerinti határvonalnak a vitás része - melyet a hiteles földhivatali térképmásolat is tartalmaz - azonos a jelenleg érvényes ingatlan-nyilvántartási térképi ábrázolással, márpedig a felek annak helyét elfogadták, azt nem tették vitássá. P. J.-nek - aki a 2669. hrsz-ú telek tulajdonosa volt az 1979-es földhivatali újrafelmérés idején - az iratokhoz 6.P.20.356/2008/32/F/2. szám alatt csatolt nyilatkozata szerint az újrafelmérés során a tulajdonosok egyetértettek abban, hogy a felmérés eredménye megegyezik a használati határokkal, vagyis az egyenes határvonalakkal. Annak érdekében, hogy pontosan megtudják mekkora terület került át a felmérés következtében az egyes ingatlanokhoz, az 1981. április 16-án közösen aláírt beadványukban azt kérték a földhivataltól: „a tényleges használati határok (újrafelmérési egyenes telekhatárok) alapján vezesse át a változásokat a telekkönyvön, de ugyanakkor közölje velünk azt is, hogy ténylegesen mekkora lett így a telek

mérete". P. I. - az alperesek jogelődje - 1981. február 10-i, a B. Nagyközség Közös Tanács VB szakigazgatási Szervéhez írt nyilatkozata a földhivatalnak címzett - fent említett - iratban foglaltakkal megegyezik. E nyilatkozat megerősíti az alperesek jogelődjének beadványában foglaltakat, aki ugyancsak elismerte a térképi vonaltól eltérő, kiegyenesített birtokhatárt és kérelmezte, hogy a térképet igazítsák a használati határhoz.

Mindkét fokú bíróság mérlegelési jogkörében eljárva alappal ítélte úgy, hogy további szakértői bizonyítás foganatosítása szükségtelen. Önmagában az a körülmény, hogy az alperesek a szakvéleményeket vitatják, azokat nem teszi kétségesse, értékelve azt is, hogy a kiigazítás alapjául szolgáló földhivatali eljárásban a térkép kiigazítása a vonatkozó jogszabályok és szakmai szabályzatok előírásának megfelelően történt. Az 1981-ben hatálybalépett nyilvántartási térkép a természetbeni, tényleges birtokhatárokat rögzítette, a birtokviszonyokat nem érintve. A felmérés időpontjában érvénybenlévő 12/1969. (III.11.) Korm. rendelet számú rendelet végrehajtására kiadott 6/1969. (III.11.) MÉM számú rendelet 9. § (2) bekezdése értelmében, ha a felmérés során talált természetbeni birtokhatár - a mérésre és térképezésre megengedett hibahatáron túl - eltér a korábbi térképi állapottól, akkor a természetbeni határvonalat kell bemérni és térképezni. Ez történt az új felmérés során, melyet alátámaszt az alperesek jogelődjének fentebb idézett, 1981-ben a földhivatalhoz írott beadványának tartalma is, amelyben az egyenes birtokhatárt elismerte és a térképet ennek megfelelően kérte kiigazítani. Erre azonban már nem volt szükség, mivel az új térkép a tényleges - helyszíni - állapotot ábrázolta.

A rendelkezésre álló szakértői vélemények alapján valóban az állapítható meg, hogy az ingatlan-nyilvántartás újraserkesztésekor a földmérési alaptérképen az alperesek ingatlanát - a tényleges használatnak megfelelően - 1800 m² területtel tüntették fel. Ez megfelel az alperesek vázrajz alapján kimért természetbeni határvonallal körülhatárolt ingatlana térmértékének. A birtoklási viszonyok értelemszerűen a szerződő felek akaratával megegyező természetbeni határvonalhoz igazodnak. Ennélfogva téves az alperesek jogi álláspontja: térképezési hiba történt, amely tulajdonjoguk sérelmével jár és a területük nagysága emiatt csökkent - a felperesek ingatlana javára - 1994 m²-ről 1800 m²-re. Az alperesek tévesen hivatkoztak arra is, hogy a támadott döntés sérti az Inyvtv. 21. § (2) bekezdésében foglaltakat, mert ez a rendelkezés csak annak lehetőségét zárja ki, hogy a hibát a földhivatal a saját hatáskörében javítsa ki, az adott esetben azonban az ingatlan-nyilvántartás kiigazításának - ami a viszontkeresetnek tárgya - nincs helye.

Alaptalan a felülvizsgálati kérelem a felperesek javára megállapított perköltség tárgyában is. Az elsőfokú bíróság az

irányadó 32/2003. (VII.22.) IM rendelet 2. § (1)-(2) bekezdései alkalmazásával helytállóan értékelte a felperesek megállapodását és a jogi képviselőjük által elvégzett munkát, annak figyelembevételével, hogy a felperesek az ügyvédi munkadíjat a csatolt számlákkal igazolták, melynekösszszerűségét az alperesek az eljárás során nem kifogásolták.

A Legfelsőbb Bíróság mindezekre figyelemmel - a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértések hiányában - a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesek felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek megfizetni egyetemlegesen a felpereseknek a felülvizsgálati eljárással kapcsolatosan felmerült költségét, amely - a felülvizsgálati tárgyaláson csatolt számlákkal igazolt - az ügyvédi képviseleti díjból és készkiadásból áll [32/2003. (VII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés].

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2010. október 6.

Dr. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Csentericsné Dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Szabó Julia s.k. bíró

K.Gyné

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő